MARIN SORESCU

Cocostîrcul Gît-Sucit

EDITURA ION CREANGĂ

MARIN SORESCU

Cocostîrcul Gît-Sucit

— poezii pentru copii —

EDITURA ION CREANGĂ
BUCUREȘTI, 1987

Mușuroaie mari și mici

Mușuroaie mari și mici
Păzite de licurici
Care dorm și țin, în vis,
Cîte-un ochi aprins (deschis),
Care dorm pe felinare
Cu un ochi deschis prea tare
Ca să lumineze, roată,
Toată-ntunecimea, toată.

Și furnici în mușuroaie,
Fac chirpici, adună paie
Să zidească din chirpici
Mușuroaie mari și mici.

Scamatorul

Priviți aceste două ouă.
Sînt două, prin urmare nouă.
Și ce e nou, în orice ou,
În orice ou, în orice ouă
S-adună : doi cu șapte nouă.

Priviți aceste nouă ouă,
Cum se clocesc ele-amîndouă.
Și-aceștia-s porumbeii, scoși,
Un stol de porumbei frumoși,
Doar dintr-un ou, care se ouă
Singur întruna, parcă plouă,
Cu ouă.

Ce v-am spus eu vouă ?
Omleta asta e din ouă.

Musca Țețe

Musca țețe pune bețe —
-N roate, -n roate lui Azor,
Cînd se dă cu trotineta.
— Musca țețe-i ? O omor !

Zice-Azor, o-nghit, o clămpăn,
Ca o barză sau cocor.
Iarăși a venit neroada
Să mă-nvețe să-mi prind coada ?
Musca țețe să mă-nvețe ?
Musca țețe ? O omor !

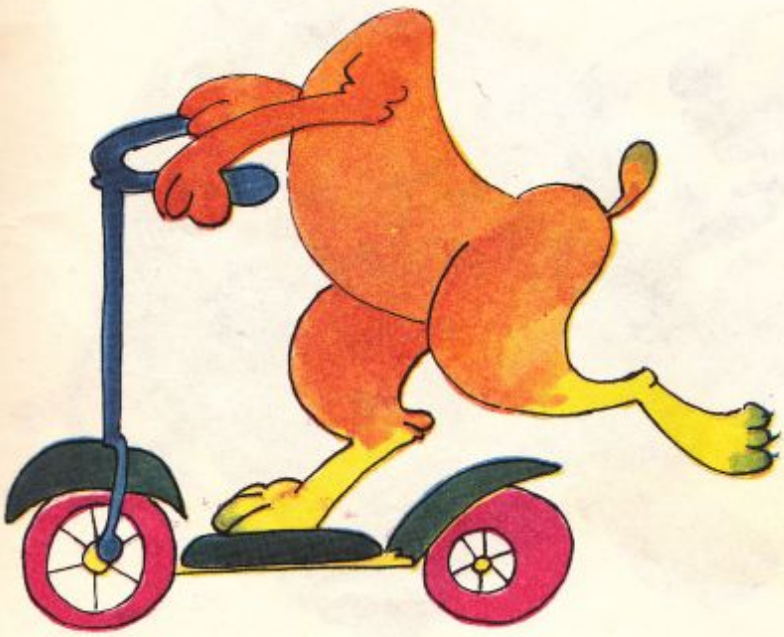

Trece Oltul

Trece Oltul pe sub tren
Cu bagaje, de la munte.
Pentr-o clipă, trenu-i punte...
Merge-o pasăre pe tren.

«Bun și trenul, negreșit»,
Zice Oltul pe sub tren.
«Tot cu ăsta am venit»,
Cînt-o pasăre pe tren.

Ursul

Stupul de care mă ocup
Este mai mult decît un stup.
E rațiunea mea de-a fi,
E mierea mea și-a mumă-si

Pădurii — a pădurii mumă,
Ca laptele născut din spumă...
Ce vreau să zic? M-am încurcat.
Da, e un stup adevărat,
Era, fiindcă l-am mîncat.

Se mută circul

Se mută circu-n altă circă.
Un elefant c-un leu în cîrcă
Trece solemn pe strada mare
Iar leul ține-o minge-n ghiare.'

Pe minge doarme-un papagal
Vorbind în somn c-un cal (mangal
Care-a arat, la un spital,
Și-a avansat : e-acum șacal).

Și clovnii, care merg pe case,
Privesc la ceas, nu-i încă șase,
Fiindcă la șase astăzi, miercuri,
De sus sări-vor ei prin cercuri

De foc, aprinse de la soare —
În mînă cu o lumînare
Și de-i va ține aerul —
Vor cere bani, cu taierul.

Cel mai greu e de scatiu

Cel mai greu e de scatiu,
Cel mai greu e de scatii.
De scatiu nici eu nu știu,
De scatii nici tu nu știi,

Cum arată el, scatiul,
Cum arată ei, scatiii.
Al cîmpiii el e fiul
Și scatiii ai cîmpiii.

Un balaur de hîrtie

Un balaur de hîrtie
Paznic la o gheţărie
Şi parola —, de planton :
«Cu gheaţă sau cu sifon ?»

Vine Făt Frumos călare,
De parolă habar n-are.
«Cu sifon vrei sau cu gheaţă ?»
«Ba, pe moarte şi pe viaţă».

Scoate sabia, o-nfige
În balaur şi se frînge.

— Scoate sabia, că frige,
Scoate sabia, nătînge,
Că ţi-am dres-o, na-ţi-o frîntă !
Mi-s de pază, nu-s de trîntă !

Dă-mi drumul

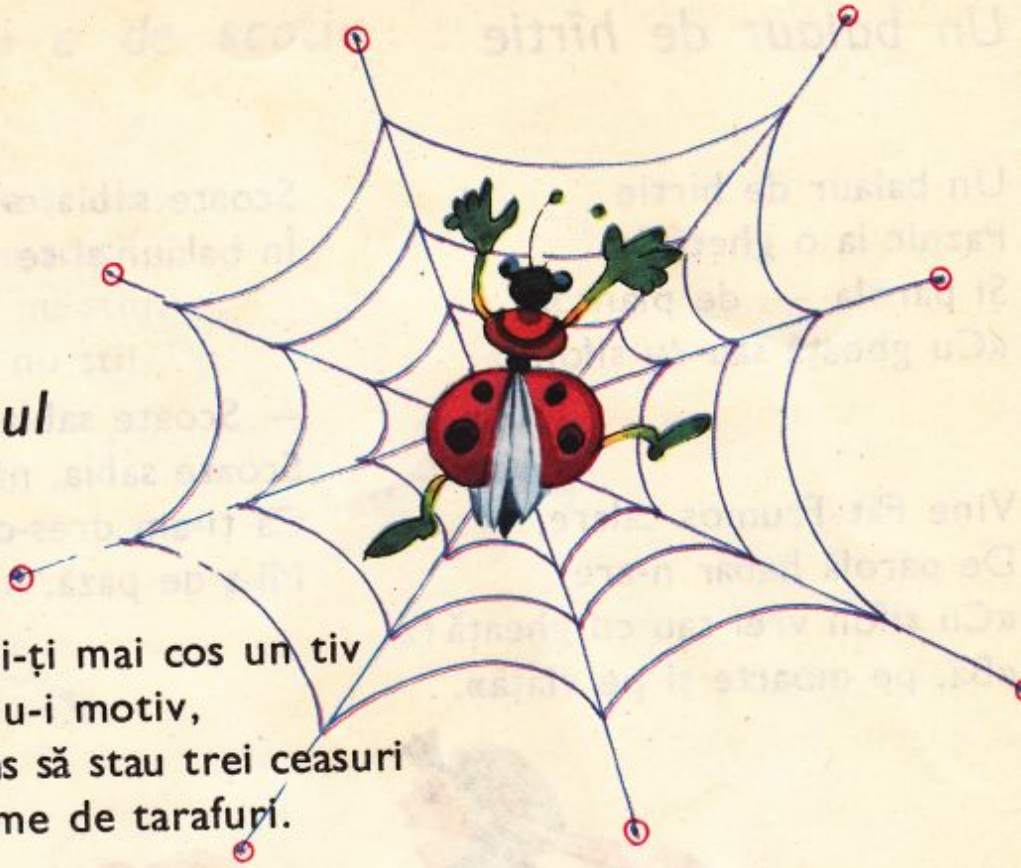

Dă-mi drumul și-ți mai cos un tiv
La plasă. Asta nu-i motiv,
Dacă m-am prins să stau trei ceasuri
Cînd codrul geme de tarafuri.

Se roagă gîza în genunchi.
Păianjenul, care-i e unchi,
Ascultă și-n mai multe rînduri,
Lasă să-i scape-un «of», pe gînduri.

— Nu pot, că este-o lege-a firii
Și-a firului, și-a împletirii :
De cazi în pînza-mi — stai pe loc.

Păienjenii aduc noroc.

Actele dumneavoastră

O mașină pentru smei
Care merge cu ardei
Înșirați pe-o ață, salbă,
O mașină nouă, albă,

A oprit să ia benzină ;
De la piață : gogoșari ;
Șoferița — o găină —
A plătit cu icușari.

Dar cînd fu la primul stop,
Vine-un nene, zice : — Hop !
Actele ! (la dumneaei).
Unde-s smeii ?
— Care smei ?

— Scrie-aici, în prima strofă,
«Pentru smei», nu pentru stofă.
— Scrie. Ce aveți cu ei ?
— Unde-s smeii ?
— Care smei ?

Mă duc la gară

Mă duc la gară pe-un catîr
Catîrul sînt chiar eu — v-o jur.
Mă duc la gară în răspăr,
Nu vreau la gară, vreau în păr.

Vreau să mă sui la veveriță.
Nu-mi place roata : are spiță.
Iată, acum stau pe bagaj
Și trenul pleacă. Duce-m-aș

Acasă pe-un catîr dresat,
Făcînd naveta gară-sat,
Bagajul și-a lăsat mustață
De cînd tot stă legat cu ață.

Vară

E atît de cald, încît
Umblă, descheiat la gît,
Cocostîrcul Gît-Sucit
Prin fînul abia cosit.

Sar lăcustele, lelițe.
Cheamă niște prepelițe
Puii sprinteni din polog,
Merge soarele olog,
Doamne, că încet se mișcă !
Trică zice-n deal din trișcă...

Și-i atît de cald încît
Umblă, descheiat la gît,
Cocostîrcul Gît-Sucit
Prin fînul abia cosit.

Bătălia

Mai multe vrăbii
Făceau săbii.
Niște sticleți
Furau scaieți
Să facă loc pentru săgeți.

Și doar nagîții, doar ei singuri,
La luptă vin cu niște linguri.
Bătaie vor mînca din linguri.

Se înțelege

Se înțelege, nu se drege
Nimic din ce-a fost frînt. E lege.
Din ce-a fost frînt în bătălie.
E lege scrisă pe hîrtie.

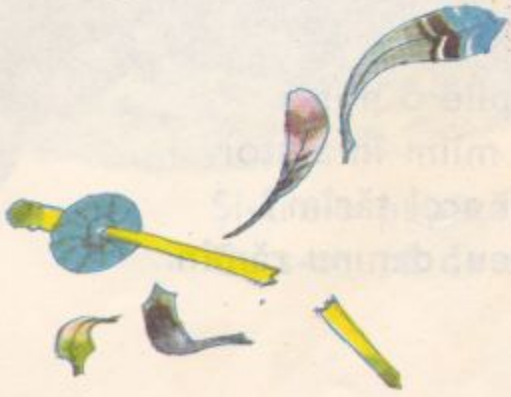

Spre tărîmul celălalt

Pajura mă duce-n cîrcă
Și mă las ușor cînd urcă
Spre tărîmul celălalt,
Ce se știe-i foarte-nalt.

Ce se știe-i nalt în jos,
Aia e, că-i drum stîncos,
Printre margini de fîntînă,
Zbor în jos și dau din mînă.

Cînd arìpile o dor,
Dau din mîini în ajutor.
Cum o fi acel tărîm ?
Merg și eu, dar nu rămîn.

Crocodilul

Crocodilul numai smalț
Nu e ca șerpii ceilalți.
Tot așa de-apucător
Dar e mai încăpător.

Ce înghite
Pasă-mi-te
E-n lungime
Și-n lățime.

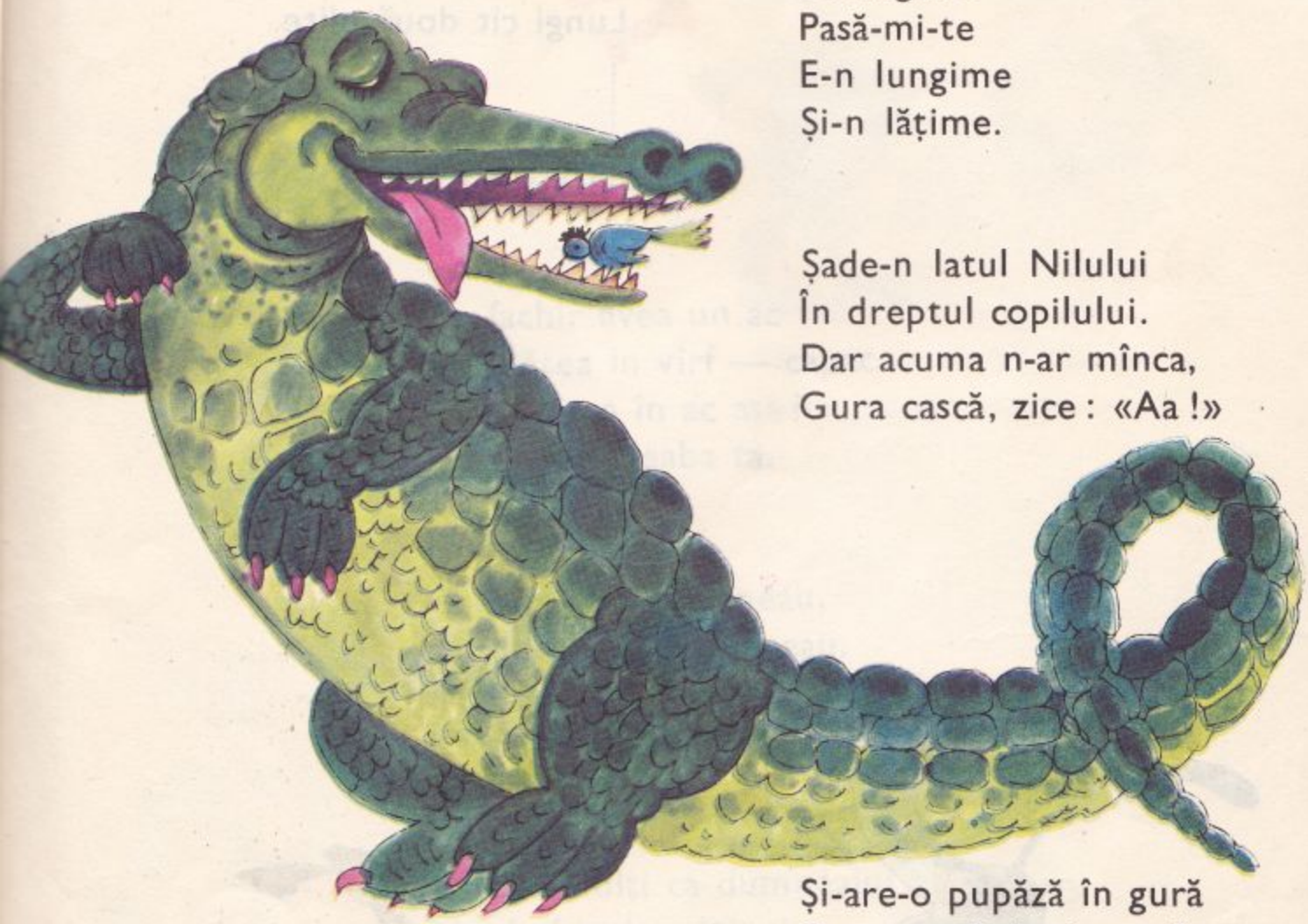

Șade-n latul Nilului
În dreptul copilului.
Dar acuma n-ar mînca,
Gura cască, zice : «Aa !»

Și-are-o pupăză în gură
Ce s-ocupă de dantură.

Aruncarea suliței

Aruncarea suliței
Cît e lungul uliței.
Cine o aruncă? Vreau,
Vreau să știu ca să i-o iau.
După vrăbii mîța Miau
Da cu unghii: sulițe
Lungi cît două ulițe.

Fachirul

Un fachir avea un ac
Și-i stătea în vîrf — capac.
Cum stătea în ac așa?
Asta nu e treaba ta.

Chestia că toți veneau,
Se uitau și-l îmbrînceau.
Toți voiau în vîrf, pe vine,
Ca să vadă cum le vine.

Ăștia-s mulți ca dumnealui.
Na, fachirule, alt cui.

Cearta

— Eu ce zic? Tu vezi ce zici!
Se certau niște pitici
Muți, prin semne. Semne mici.

— Tu ce zici!
— Eu ce să zic?
Ce-mi faci semn să tac un pic?
În pădure, printre lemne.
Ce vuiești așa, prin semne?

— Liniște! zise și-o gîză,
Nu mai poți să miști o buză.
Ce-i pădurea? Loc de bîză?

Ce bucluc e în papuc

Ce bucluc e în papuc,
În papucul dumneavoastră !
Și piticul stă năuc
La intrarea în papuc,
În papucul dumneavoastră.

Frimituri, un șoricel,
Un păianjen, un inel,
Doi ciorapi și o mănușă
De păpușă și-o păpușă.

Părăsit ca un palat,
Zîna n-a dereticat
În papucul dumneavoastră
(Celălalt e pe fereastră)
Și piticul n-a intrat
Și-a dormit pe jos, sub pat.

Poduri

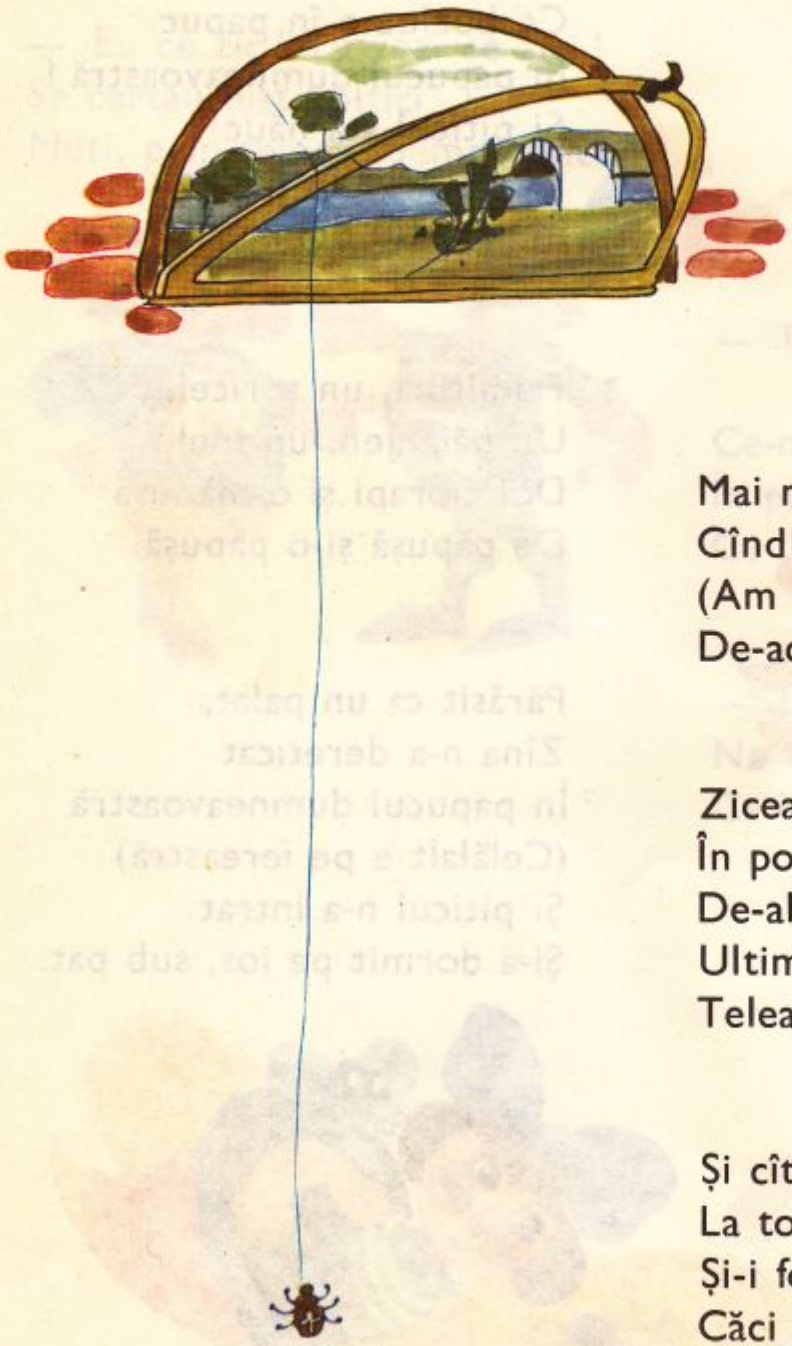

Mai multe poduri am în pod
Cînd urc în pod păianjenul
(Am un păianjen cam nerod)
De-acolo văd Teleajenul.

Zicea păianjenul urcat
În pod de mine, pe un fir
De-al lui — se vede minunat
Ultimul pod — de la Cujmir
Teleajenul să nu-l deșir.

Și cîte gioarse, de prin poduri,
La toate el le face noduri.
Și-i foarte cald la cucurigu,
Căci pînzele nu lasă frigul.

Campionatul de varză

Puricilor mei, de varză,
Le-am dat startul azi : — Pe varză !
Și arbitrul este-o barză,
Arz-o-ar focul s-o arză.

Că-nșeală la clămpănit,
Cum nu s-a mai pomenit !

Primul care gată varza,
Premiu : să mănînce barza.

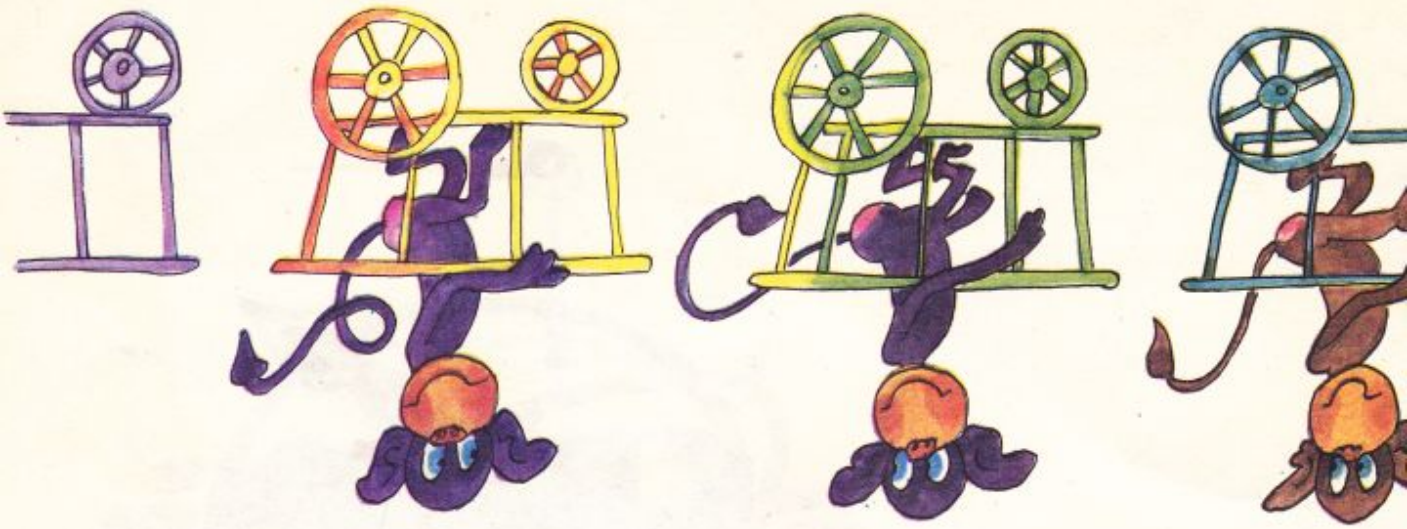

Se *mută circul înapoi*

Într-o căruță o maimuță.
Într-o căruță o maimuță.
Și tot așa — un lung convoi.
Și doar la urmă-un maimuțoi.

Iar după-o pauză de-un ceas,
Căruțele de-au mai rămas :
Un căruțoi, un maimuțoi,
Un căruțoi, un maimuțoi.

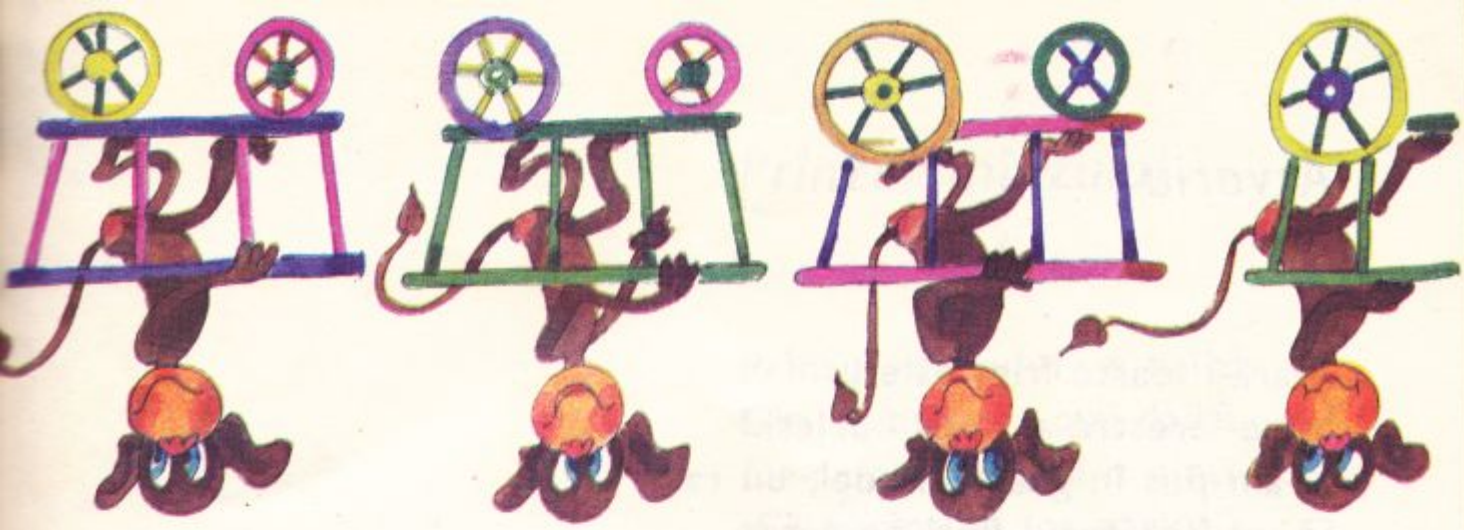

Și doar la urmă-ntr-o căruță,
Surpriza zilei : o maimuță.

Și după-aceea-n cîte-un car
Cîte-un măgar, cîte-un măgar,
Măgarul — carul, car — măgar,
Măgarul — carul, car — căruță...
E, uite-n fine și-o maimuță !

Acvariu

Afară-i foarte frig, băieți.
Între ferestre-am pus burleți.
Și-am pus în geam, model, un ram,
Să-mi facă gerul flori pe geam.

Veniți la geam, voi, pești cuminți,
Voi peștișori frumoși, scalari,
Să ne uităm la frig, fierbinți,
Și eu și voi prin ochelari.

Prînzul mînzului

Prînzul mînzului : o nalbă,
Din poiana cea mai dalbă
De-armăsar adusă-n dinți
(Că părinții-s tot părinți).

Însă lui nu-i place prînzul.
La ureche-o pune mînzul
Și-nflorat, fără valtrap,
Pleacă-n lume la galop.
(Ah, putea să meargă-n trap !)

Cît ești mînz
Nu știi de prînz,
Cît ești mînz nu știi de hop.

Vîntul mă gonea

Vîntul mă gonea din urmă,
Am legat vîntul cu sîrmă
Să mă lase să mă duc
Într-o gheată și-un papuc.

Umbra mea fugea și ea
Mai-mai-mai că m-ajungea.
Îi arăt vro trei poteci :
— Stau aici pînă mă-ntreci.

Ce te ții de a mea urmă,
Umbră, peste arătură ?

Promisiuni de pălărie

Promisiuni de pălărie
Are la toamnă-o păpădie,
Rămasă fără pălărie.

I-a luat-o vîntul, nu se știe
Cum, că zicea că doar adie
Și hați ! se-nfige-n pălărie.

Și nu i-o luă odată toată :
I-a smuls-o-n rate, se făcea
Că-i ia doar scama de pe ea
O scamă, două, trei — o ceată !
De scame — pălăria toată,
Cum era ea-n formă de roată.

Promisiuni de pălărie
Are sărmana păpădie
De la ciupercă... Cine știe !
Plușată-ar vrea măcar să fie.

Lada de zestre a pădurii

Lada de zestre a pădurii
E mușuroiul de furnici.
Tot ce-i mai scump ea ține-aici :
Furnici, furnici și iar furnici.

Bijuterii, ai zice, mici,
Ascunse bine printre plante
Și rădăcini, un licurici
E lacătul la diamante.

Asta nu știu frumoșii feți
Cînd iama dau după bureți —
Cred c-au găsit un mușuroi,
Ci-i inima pădurii-n foi,
Atîta viață — ce știți voi !

Clorofila are treabă

Clorofila are treabă,
Are treabă clorofila,
În copac ea scrie fila,
Clorofila are treabă.

Ea-i cerneala pentru foi,
Scrie-un cîntec: «frunză verde»,
I-l ia vîntul și i-l pierde.
Cînd tăceți și voi ca noi
N-auziți un «foaie verde»?

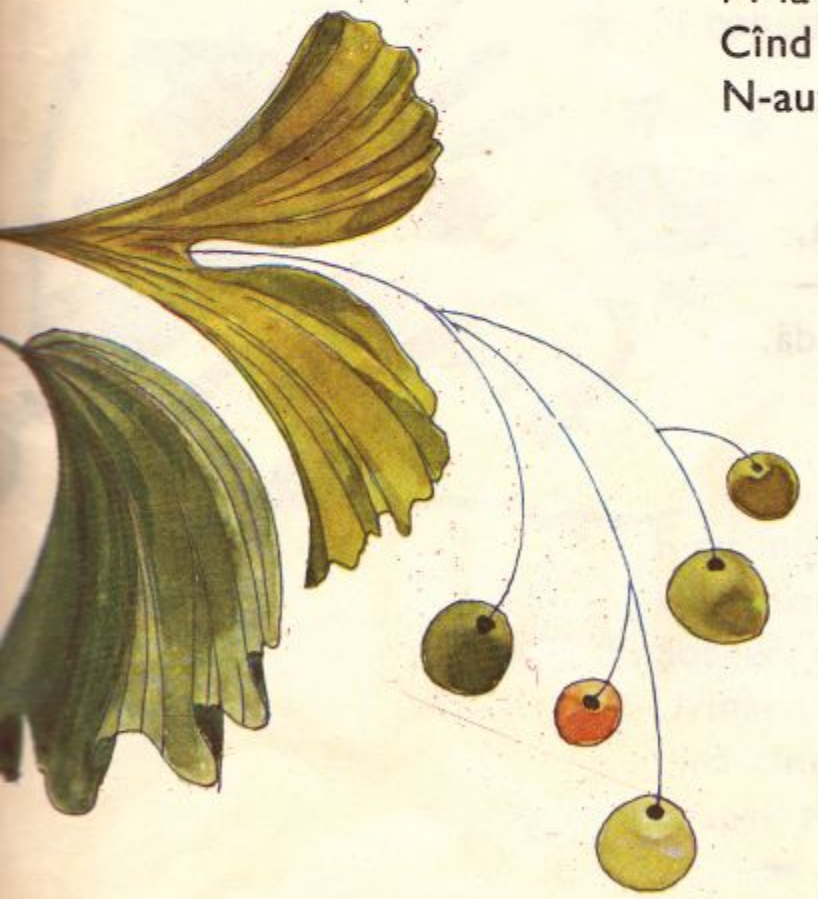

Se uită becul în oglindă

Se uită becul în oglindă
Și vede-arzînd acolo Soare.
E Soare, atîrnat de-o grindă
Ce are și el pete-n Soare.

Și undeva în spate-i Luna,
Ea nu încape în oglindă
Căci se-nvîrtește ca nebuna,
Gîndește becul la oglindă —
Și n-ar putea s-o mai aprindă,
Lumina Soarelui din grindă.

Și eu, dacă n-aș fi doar bec,
Aș fi ca astru-acela, foc,
Aș da oglinzi pe unde trec...
Uite cum unii au noroc.
Sînt astrul zilei, faceți loc.

Filmul de la miezul nopții

Filmul de la miezul nopții
Ce rulează-n dosul porții
Proiectat de-o bufnicioară
Ce șade pe-o policioară
Și cobește-n ulicioară

E cu morți și cu bătăi
De cotoi prinși la tigăi,
Șoareci otrăviți cu sodă
Urmăriți pe sub o Skodă
Pînă cîntă cucuveaua
C-apar zori ca vioreaua.

Căruța cu caracudă

Prin pădurea cu sovîrf
O căruță plină vîrf
Cu vreo douăzeci de neamuri
Agățate de prin ramuri
Toate foarte-nfometate
Că altfel nici nu se poate.

Licurici, țînțari, lăcuste,
Toate vrînd doar să se guste:
Vrabia ciupea țînțarul,
Țînțarul ciupea furnica,
Furnica mînca pisica.
Ar mînca ea ce-ar mînca?

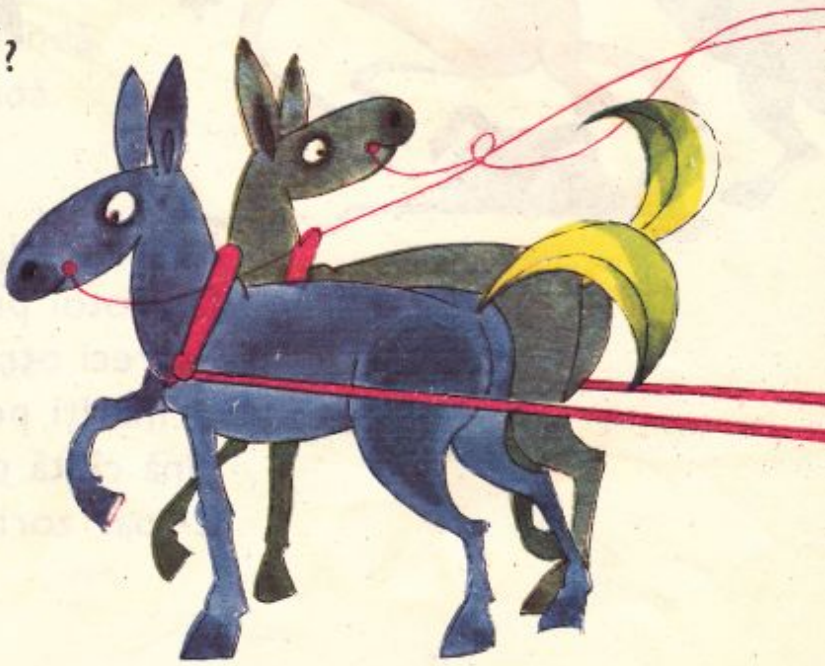

Ghionoaia chema gaia,
Gaia pregătea tigaia
Ca să frigă-un puișor,
Căruța mergea de zor.

Vizitiu : purcel de lapte,
Ce mîna c-un bici de șarpe
(Șarpele trăgea la lapte).
Telegarii : doi catîri,
Amîndoi foarte ciacîri.

Făt-Urît, Făt-Frumos

Spre basm eu, cu motocicleta,
De șapte zile fac naveta.
Mă duc urît, mă-ntorc frumos,
Mă duc pe sus, mă-ntorc pe jos
Cînd Făt-Urît, cînd Făt-Frumos

Cînd Făt-Frumos, cînd Făt-Urît
Și încă nu mi s-a urît.

Cochilia cu doi melci

Cochilia cu doi melci
S-agățase într-un clenci,
Sare melcul : — Alo, clenciul,
Fă-ne pîrtie-n zăvoi,
Tu ești unul, sîntem doi.

Nu putem ieși afară,
Ca să nu ne-ncurcăm iară,
Cum ne încurcăm mereu :
El e el și eu sînt eu !

Chiar de sîntem noi melci gemeni
N-ai cu cine să ne-asemeni,
N-ai.
Hai, mă, hai !

Două cuști

Două cuști neparalele
Pentru doi dulăi nebuni,
Unul latră doar la stele
Celălalt latră la luni
Fiindcă vede-n cer vreo trei
(Numai lunea vede una)
Lunile sînt anii mei,
Marțea și întotdeauna.
— Și la soare ai uitat?
— Eu la soare am lătrat
Astăzi cînd n-a scăpătat.

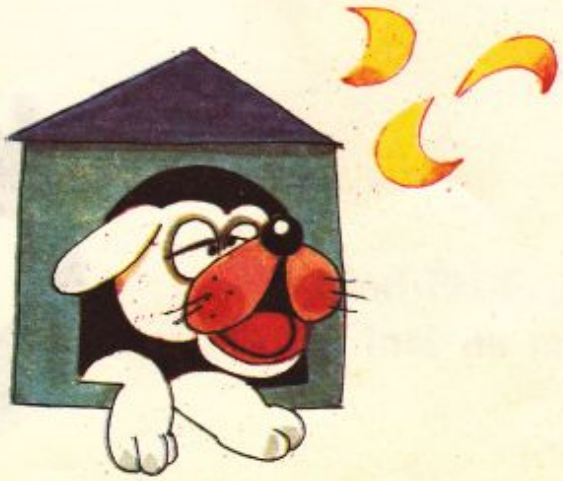

Graham

Franzelă și graham
Să nu-i dai lui Ham-ham,
Mai bine-l pui la ham.
Ah, ce-o să-l mai înham !

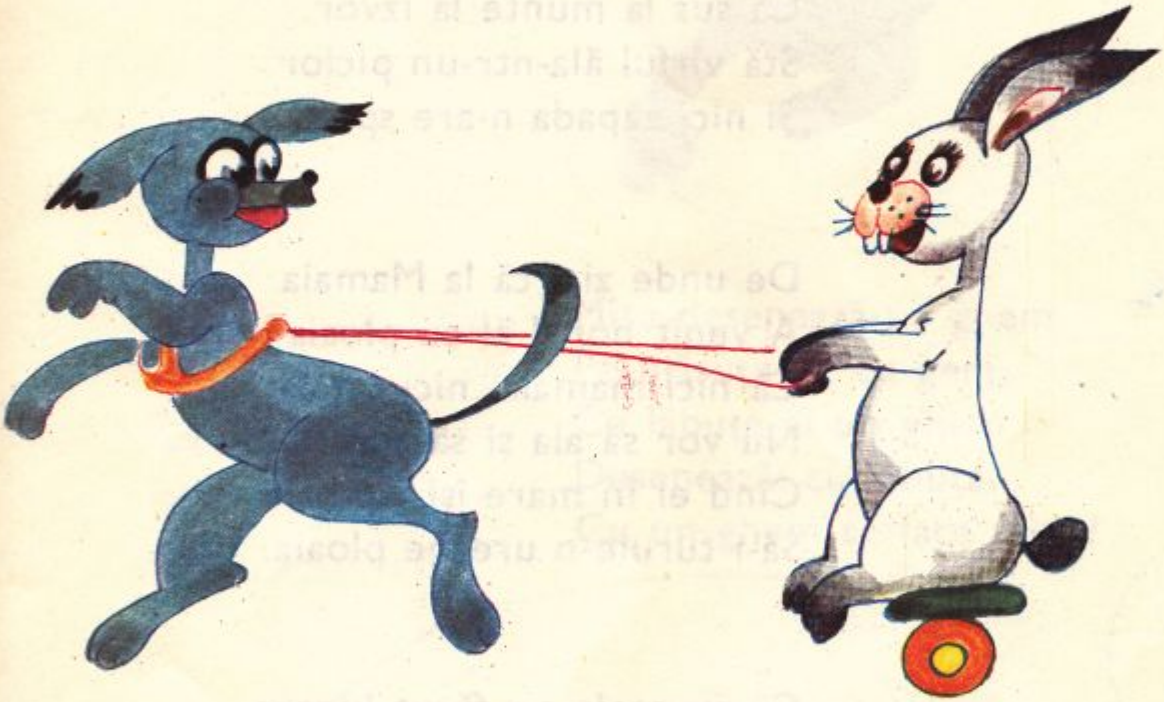

Să-i dai un iepurilă,
Să-l facă smotocilă,
Să-l pună pe-o rotilă
Și să-l gonească-n silă.

Vocalize la munte și la mare

Mai multă minte e în linte
De unde-ai zis c-a nins la munte?
Că-n munte nu e multă minte
Că sus la munte la izvor
Stă vîrful ăla-ntr-un picior
Și nici zăpada n-are spor.

De unde zici că la Mamaia
A venit norul ăl cu ploaia?
Că nici mamaia, nici tataia
Nu vor să aia și să aia
Cînd ei în mare își fac baia
Să-i turuie-n ureche ploaia.

Că muntele s-a făcut luntre
Și punte norului de fulg
Să-i smulgă:
«Stai să mi te smulg
Și în zăpadă să mă culc»
I-a zis, dar nu i-a zis, căci crunt e.
Ca orice munte cu-amănunte.

Mîța desenează-un ghem

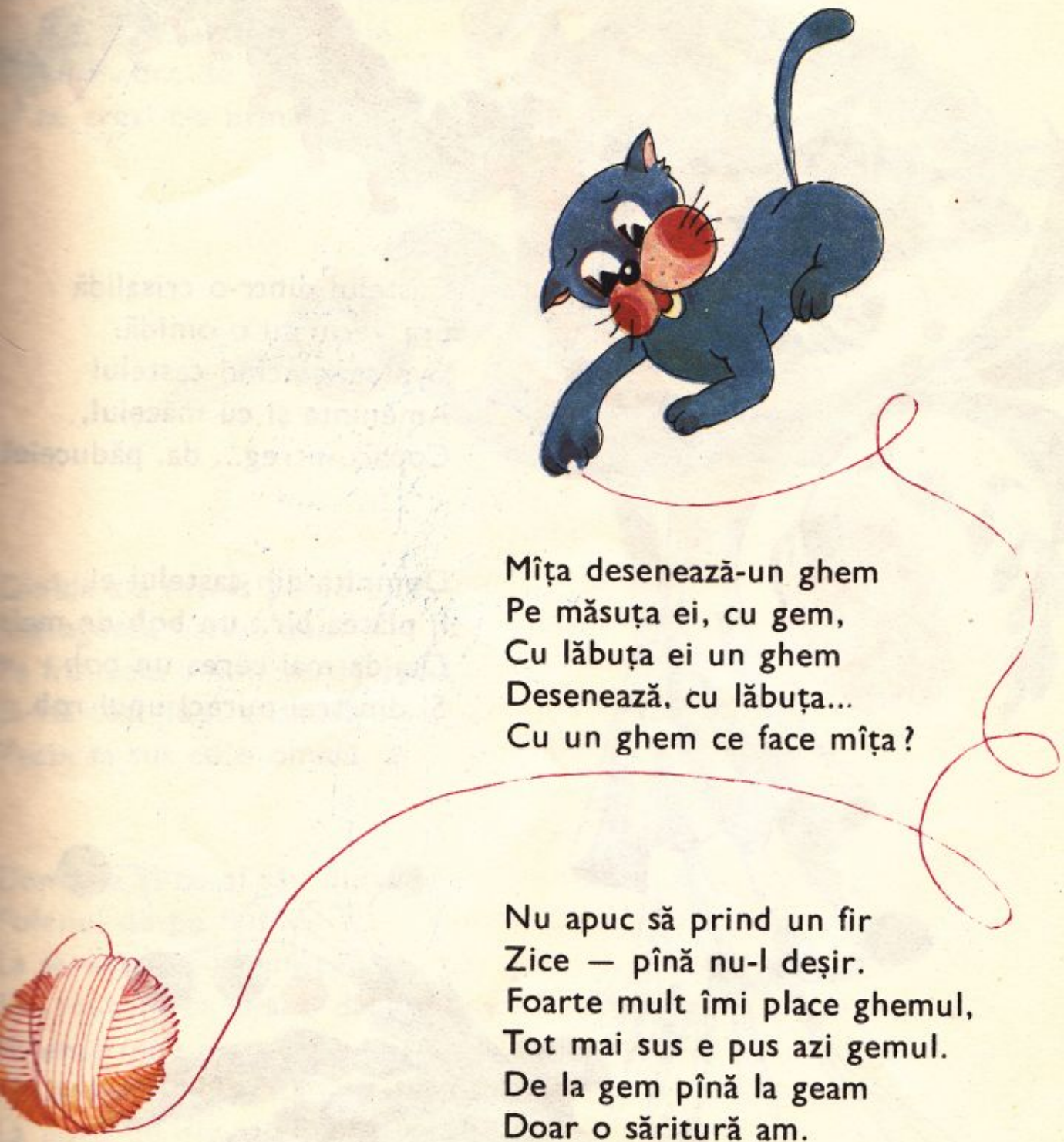

Mîța desenează-un ghem
Pe măsuța ei, cu gem,
Cu lăbuța ei un ghem
Desenează, cu lăbuța...
Cu un ghem ce face mîța?

Nu apuc să prind un fir
Zice — pînă nu-l deșir.
Foarte mult îmi place ghemul,
Tot mai sus e pus azi gemul.
De la gem pînă la geam
Doar o săritură am.

Poveste

Castelul dintr-o crisalidă
Era vecin cu o omidă.
Omida, atacînd castelul
Amenința și cu măcelul,
Copacu-ntreg... da, păducelul.

Domnița din castelul ei,
Îi plătea bir : un bob de mei.
Omida mai cerea un bob
Și din trei pureci unul rob.

Și, cum stăteau la tratative
Se-ntoarce Flutur din Andive,
Din insule, sau din Antile,
Că le încurc de vreo trei zile,
Și ce crezi c-a urmat, copile?

Omida s-a retras pe-un dud.
Retragerea parc-o aud
Pe frunzele de-un verde crud.
Și stă castelu-n crisalidă
Vecin la sus cu o omidă.

Domnița și cu al său flutur
Polenul de pe fluture
La sărutări să-l scuture,
Să-i scuture ca și-alte dăți
Polenul mov de pe mustăți
Nu pregetă domnița-n aur
La nord de ditamai balaur.

Vînătoare

Nici nu vreau să-mpușc fazani,
Dar sînt și ei mocofani,
Parcă-mi caută gîlceavă :
Vin și mi se pun pe țeavă,

Chiar în vîrf, uite, colea,
Și mi se uită pe ea.
Să vadă alicele
Cum foșnesc ca spicele.

Nu vreau să vă prind golani,
Ușor ! Duceți-vă fazani.
Pușcă am, vînător nu-s,
De cînd sînt am tras în sus.

De cînd sînt împușc în frunză,
Foaie verde-o buburuză.

Asediul bălții

Asediul bălții cu broscoi
Se face-n pas de marș : un-doi !
«Trei-patru» dacă zici, în plus,
Broscoiul Cinci îți strigă : «Pss !

Noi sîntem învățați prin trestii
Să ne lăsăm de-astfel de chestii,
Asediați-ne domol,
Ori ne băgăm iar în nămol.

Și jur că nici la primăvară
N-o să ne prindeți voi afară
Și-o să pretindeți la copac
Să facă el : oac-oac !. oac-oac !

N-o să ne scoateți voi afară
Cum mi se pare c-am mai spus.»
Broscoiul Cinci iar zice : «Pss !»

Ești neglijent motane

— Ești neglijent, motane :
Mustața ți-ai pîrlit.
Atîta neglijență
Să nu-mi dea de gîndit ?

Pot pierde eu la haină
Un nasture, sau trei,
Căci nu cu acești nasturi
Mi-agonisesc idei.

Dar tu să-ți arzi mustața ?
Păi ea-ți dă pîinea ție,
Așa cum știm cu toții
De la zoologie.

Vînatul — recte-un șoarec —
Plimbîndu-se sfios,
Ca orice ființă-n juru-i
Emană un miros.

Mustățile-l ascultă
(Că se propagă-agale)
Ca un sistem de-antene,
Antene laterale.

Tu chiar cînd torci pe vatră,
Vezi neamul șoricesc,
Cum sapă lungi tunele
Prin globul pămîntesc.

Ei chițcăie, aleargă,
Făr'a avea de știre
Că sînt legați de tine
Prin mii și mii de fire.

Acum însă, adio,
Contact cu-a vieții briză !
Ești ca televizorul,
Cînd eu îl scot din priză.

Nu poți măcar distinge
(Stai jalnic ca un clown)
Mirosul cel de șoareci
De un miros de scaun.

Ești neglijent, motane,
Te dau afară sau
Îți iei angajamentul
Să-ți crească — «antena»
— Miau !

Vîrf

Sus la munte numai țepi
Zadă, brazi, molizi și jepi
Mi se pare că și-o tuia
Și un vultur rău e ciuia,
Dar cu gușa cît gutuia.

El păzește c-un ochi vîrful
Și-n prăpăstii vede stîrvul
Cam chiorîș cu celălalt,
Cît e muntele de-nalt.

Desenează tu un pui,
Pe hîrtie, că-i al lui.
Ți-l duce și-l dă la pui,
Tot la pui, dar puii lui,
În vîrful Ceahlăului.

Baba-Cloanța

Baba-Cloanța cotoroanța
Rontăind ea : roanța-roanța !
Dinții-i cad ; ia tărăboanța

Și îi duce la tocilă,
Să mai dea pe ei c-o pilă,
Baba-Cloanța, ce copilă !

Mai ascultă de părinți
Dacă vrei în gură dinți,
Nu mai roade cremenea
Și-alte pietre-asemenea.

Paparuda

Ploaia bate-n foaie,
Foaia nu se-ndoaie,
Foaia nu se udă,
Paparudă, rudă !

Toba șade-n ploaie,
Ploaia bate-n tobă,
Cald este sub foaie,
Cald ca după sobă.

Plouă doar cu rouă,
Mămăligă nouă,
Mămăligă crudă,
Rudă papa rudă !

Cum v-am spus eu vouă ?
Plouă, uite, plouă !
Ploaia bate-n foaie,
Foaia se îndoaie,
Pornesc ududoaie,
Ape curg șiroaie.

Cîmpul să-nverzească,
Papa să-ncolțească,
Norul să te-audă,
Paparudă-rudă !

În peșteră

În peșteră
Un pește stă:
E peștele
De peștere.

O picătură-l picură
Încet, parcă-ar pica din lună,
O-nghite peștele. E bună.
Și tot adîncul șușotește
C-ar crește-n peșteră un pește.

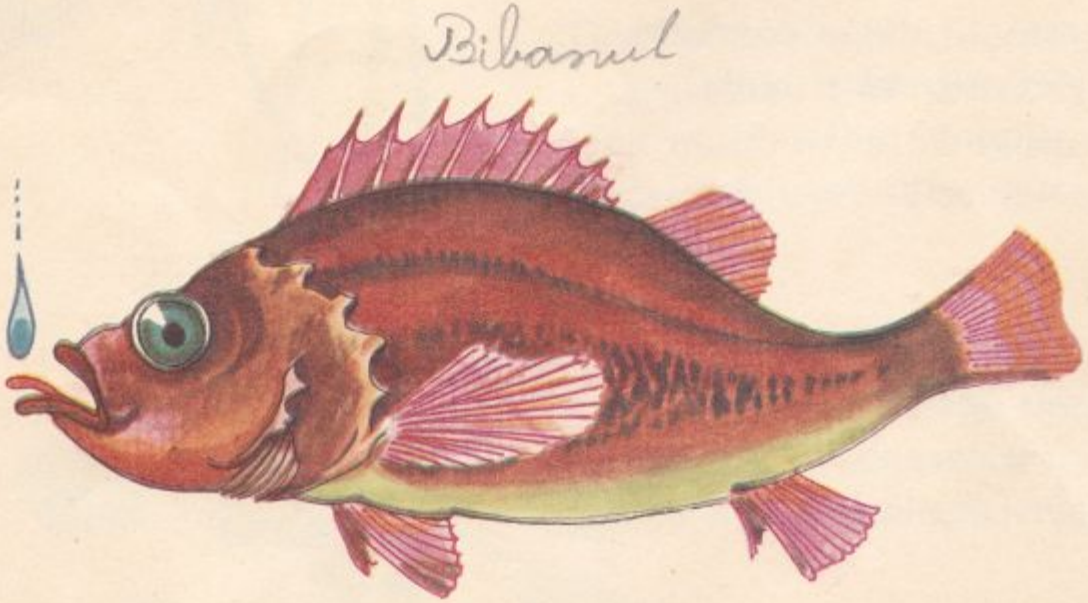

Țînțarul și-a făcut herbar

Țînțarul și-a făcut herbar
Și umblă după plante rare,
Da-n orice plantă alt țînțar
Vede țînțarul, zarvă mare
Că și ceilalți își fac herbare.

Sînt foarte răi, dacă-i conturbi,
Să recoltezi rizomi și bulbi,
Și flori, tulpină, rădăcină
Presate-ntre arìpi de-albină.

Ceru-i senin — apa e caldă,
Nimeni nu lasă balta baltă,
În stufăriș e seceriș
Și peștișorii ies la griș.

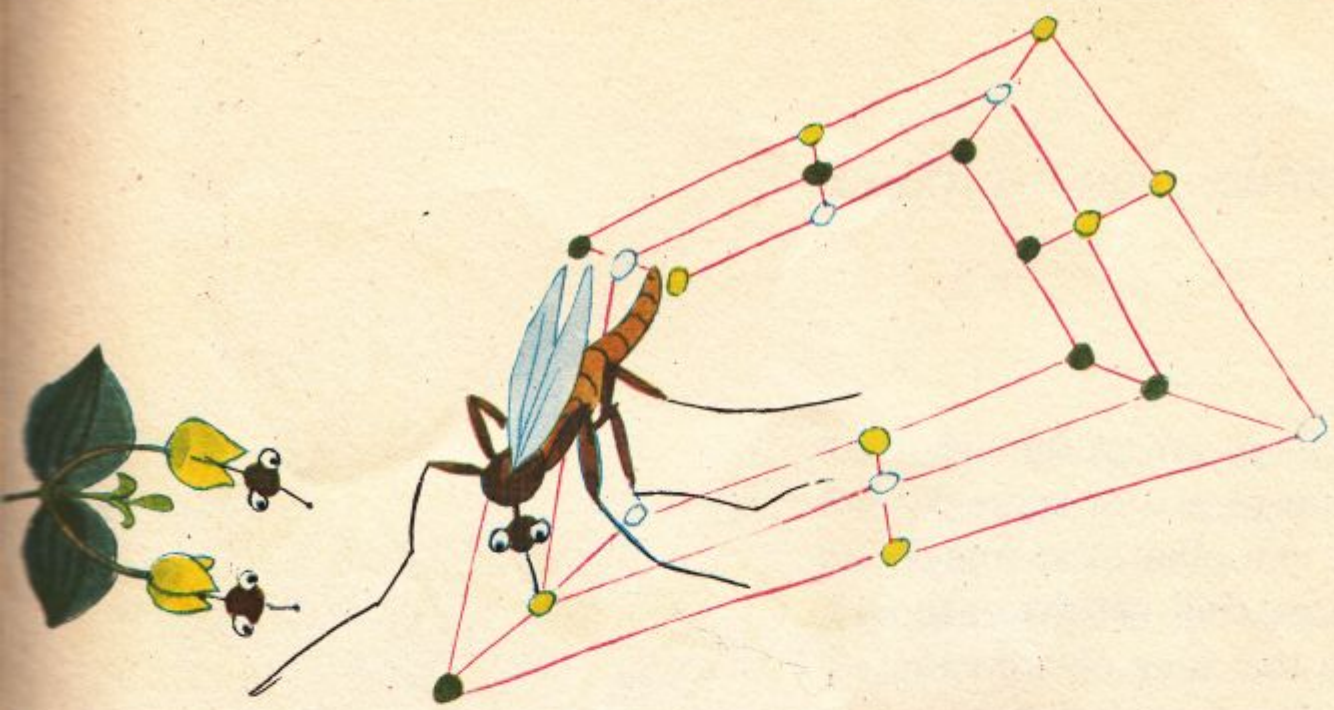

Țînțarul la țintar

Țînțarul la țintar, țînțarul
E tare-abea-l ține țintarul
Cînd mută, mută alb ca varul
Țînțarul la țintar : cîntarul.

Așa-l măsori pe el, țînțarul,
Dar foc e cînd îi strici țintarul,
Pe pielea ta joacă măgarul,
Am spus și eu n-am dat cu parul.

Fumegă

Nu știu ce are că fumegă,
Nu știu ce are că rumegă
Oltul mai bine că spumegă
Noaptea cînd cerul se-ntunecă,
Stînca mai bine că fumegă
Ziua cînd soarele lunecă.

Spuzită-i noaptea

Spuzită-i noaptea cu lumini
Din putregai, din rădăcini.
Ochi de jivine, licurici...
Sînt tot atîtea focuri mici,
Ce ard mocnit, pentru furnici.

Și cerul, ca o pîine-n spuză,
Îți vine pînă lîngă buză.

De departe

De departe mi-e tot una
De e Soarele ca Luna,
Sau de este Luna Soare
Noaptea. (N-ar fi de mirare.)

Dar ce sînt — de la un pas?
Că din Lună ce-a rămas?
Mai nimic, acolo sus:
Cînd răsare — uite-o nu-s.

Primăvara

Dodă, dodă, dardă, durdă,
Cucul cîntă, mieii zburdă,
Dodă, dodă, dadă, dadă,
Nu vezi petec de zăpadă.

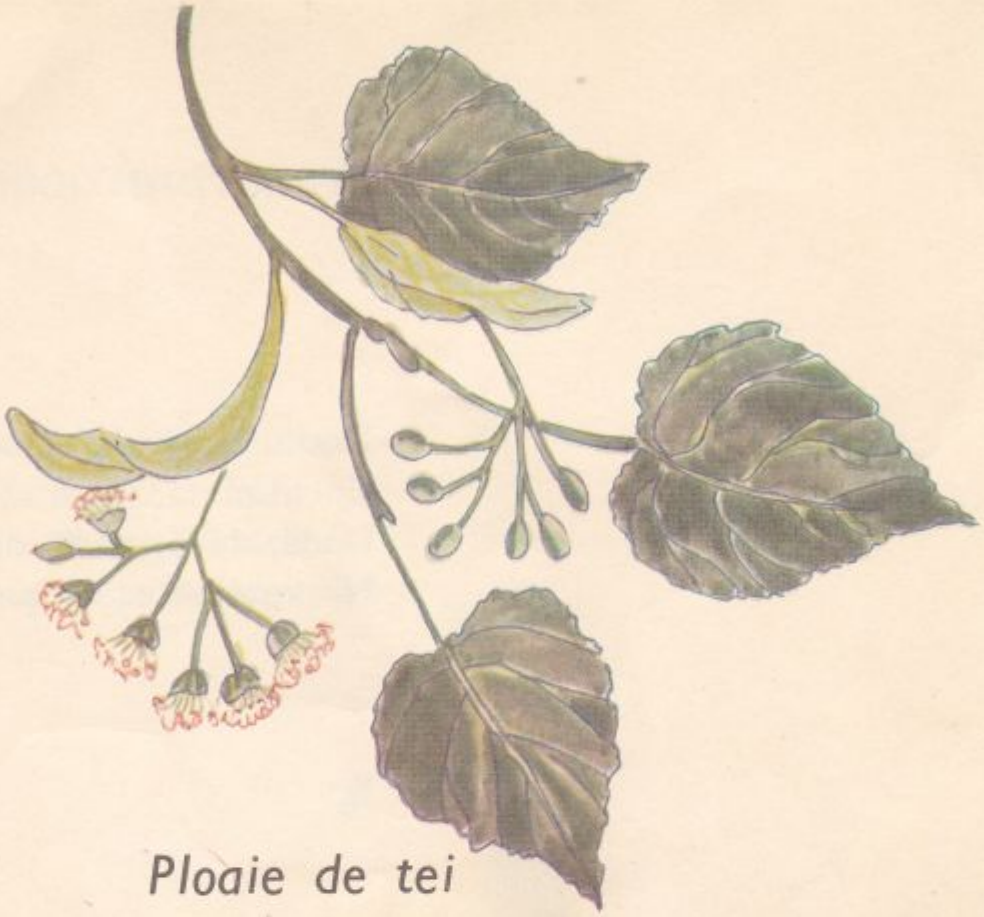

Ploaie de tei

Ploaia de tei prepar-un ceai
Și zice: o lămîie n-ai?
Eu n-am văzut în luna mai
Să dai la tei — de tei, un ceai,
Dar aia este: de dai n-ai.

Pitulicea

Am mîncat și am băut
Toată vara în năut
Unde mi-am făcut un cuib
Să mănînc și să mă-mbuib.

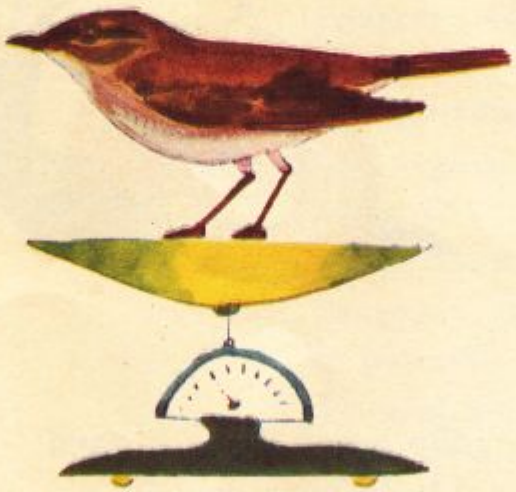

Fiindcă tot sticletul zice :
— Vai, săraca pitulice,
Ce mănîncă ea de n-are
Nici opt grame pe cîntare ?
Cîntă chiar degeaba, oare ?

Am un melc la CEC

Am un melc la CEC de-un an.
Stă în casa-i de poveşti.
Şi cînd vreau să scot un ban,
Scoate coarne boiereşti

De acolo de sub gard
Unde este casa lui.
Şi-s bogat cu înc-un gard
Şi cu casa melcului.

Şi-s bogat cu un smarald
Pus la CEC-ul melcului.

CUPRINS
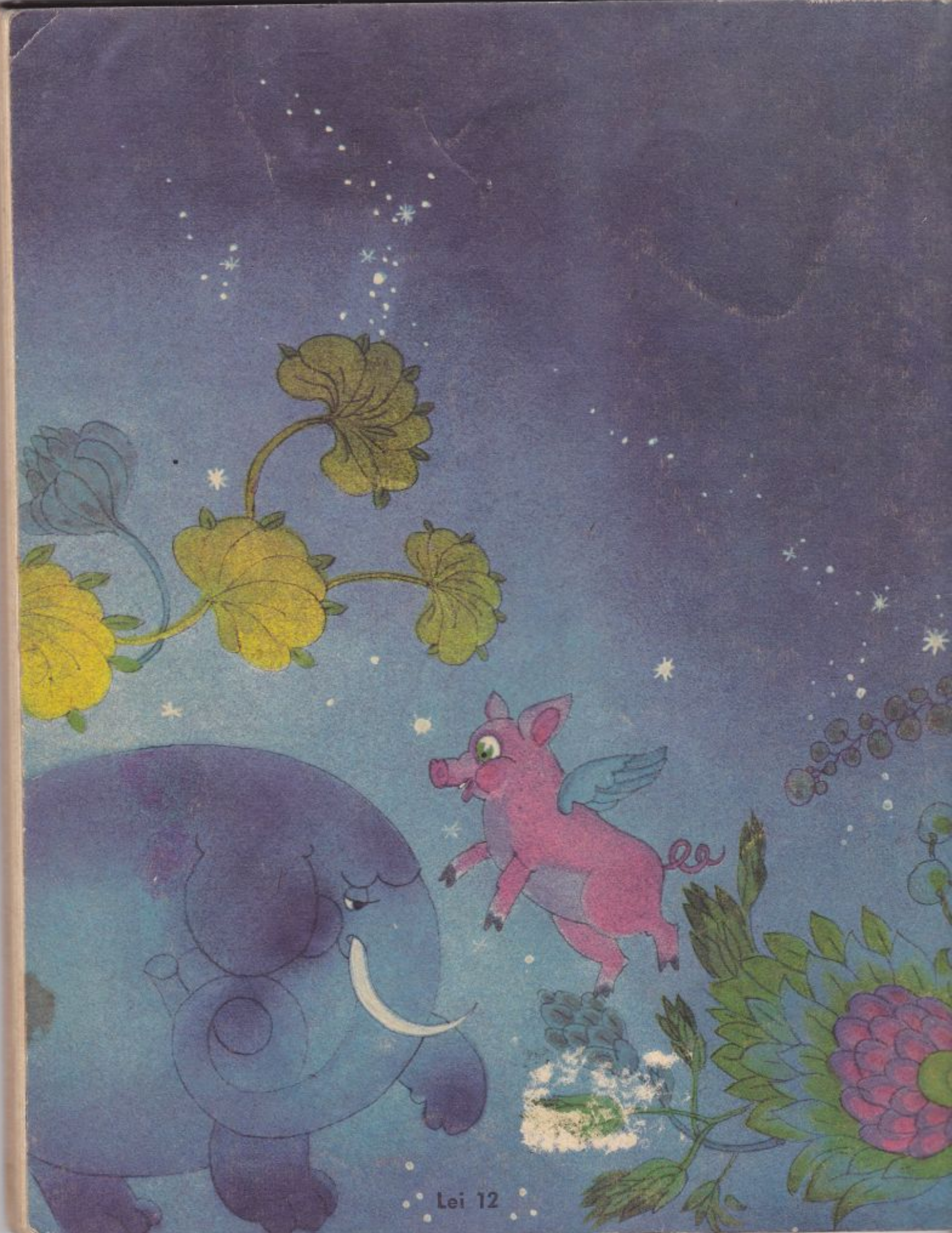
Mușuroaie mari și mici *3*
Scamatorul *4*
Musca Țețe *5*
Trece Oltul *6*
Ursul *7*
Se mută circul *8*
Cel mai greu e de scatiu *10*
Un balaur de hîrtie *11*
Dă-mi drumul *12*
Actele dumneavoastră *13*
Mă duc la gară *14*
Vară *15*
Bătălia *16*
Se înțelege *17*
Spre tărîmul celălalt *18*
Crocodilul *19*
Aruncarea suliței *20*
Fachirul *21*
Cearta 22
Ce bucluc e în papuc *23*
Poduri *24*
Campionatul de varză *25*
Se mută circul înapoi *26*
Acvariu *28*
Prînzul mînzului *29*
Vîntul mă gonea *30*
Promisiuni de pălărie *31*
Lada de zestre a pădurii *32*
Clorofila are treabă *33*
Se uită becul în oglindă *34*
Filmul de la miezul nopții *35*
Căruța cu caracudă *36*
Făt-Urît, Făt-Frumos *38*
Cochilia cu doi melci *39*
Două cuști *40*
Graham *41*
Vocalize la munte și la mare *42*
Mîța desenează-un ghem *43*
Poveste *44*
Vînătoare *46*
Asediul bălții *47*
Ești neglijent motane *48*
Vîrf *50*
Baba-Cloanța *51*
Paparuda *52*
În peșteră *53*
Țîntarul și-a făcut herbar *54*
Țîntarul la țintar *55*
Fumegă *56*
Spuzită-i noaptea *57*
De departe *58*
Primăvara *59*
Ploaie de tei *60*
Pitulicea *61*
Am un melc la CEC *62*